

Felcsúti Hírlap

2023. augusztus, XII. évf., 8. szám (132.)

Képriport **Együtt a falu apraja-nagyja**

Bepillantás a 'Csúti vigasságok forgatagába

Arcvonás

Találkozás Szabó Lajosné
Kati nénivel

Tudás & karrier

Világunk és életünk aktualitásai a
Mészáros Alapítvány konferenciáján

Világjáró

Baboss Regő a lisszaboni
ifjúsági világtalálkozáson

Augusztusi tartalom

3

Büszkeségünk

Csillagot kapott
a Vál-völgye Pékség piztáciás csigája

4

Tudás & karrier

Világunk és életünk aktualitásai
a Mészáros Alapítvány konferenciáján

8

Világjáró

Baboss Regő
a lisszaboni ifjúsági világtalálkozón

10

Képriport

Bepillantás a 'Csúti vigasságok forgatagába

14

Riport

Barangolás a legszebbnek választott
felcsúti konyhakertekben

20

Arcvonás

Találkozás Szabó Lajosné Kati nénivel

24

Mesesarok

A pók hálójában

26

Konyha

Dinnyelevés és gratin

27

Kert

Ezer a munka

28

Harangszó

Nagyboldogasszony ünnepe Felcsúton
Tisztesség

30

Mozaik

Büszkeségünk A minőség a lényeg

Csillagot kapott a Vál-völgye Pékség piztáciás csigája

Rangos elismerésben részesült a Vál-völgye Pékség, amelynek piztáciás csigája csillagot nyert a szakmai berkekben a fine food Oscarja néven emlegetett Great Taste Awards nemzetközi élelmiszeripari verseny angliai döntőjében. A Kenéz-Hanyecz Kinga által vezetett, mindössze három éve újragondolt göböljárás manufaktúra az első olyan kelet-európai pékség, amelyet a neves díjjal tüntettek ki.

Nagyot változott a göböljárás Vál-völgye Pékség azóta, hogy csaknem a kezdetekkor, 2020 nyarán ott jártunk. A „pékaszszony”, Kenéz-Hanyecz Kinga csapata bővült, s a kicsiny kézműves pékségből komoly üzem lett, a kenyerek és a pékáruk immár nem kizárólag kézzel készülnek, hanem szinte a teljes folyamatban gépek segédkeznek. Egy valami viszont nem változott: a minőség. A pékség mintegy nyolcvanféle termékét továbbra is a legjobb alapanyagokból, adalékanyag-mentesen, szívvel-lélekkel készítik. Korántsem véletlen, hogy a pékáruk egyike, a piztáciás csiga máris történelmet írt a londoni „gasztro-Oscaron”. A díjnyertes alkotást, melynek különleges tölteléke szicíliai piztáciából, belga fehér csokoládéból és mascaronéból áll, 2020-ban fejlesztette ki Kinga. A recept azóta is változatlan, s köszönhetően a mostani elismerésnek a piztáciás csiga rövid idő alatt ugyanolyan népszerűségegre tett szert, mint kakaós „testvére”, ám a gépésítésnek hála a göböljárás „malomban” óránként immár több mint ezer darab készülhet belőle.

A közel harminc éve Londonban alapított Great Taste Awards a világ egyik legnívósabb élelmiszeripari verse-

nye, amelynek során több mint száz országból mintegy 15 ezer terméket véleményeznek vakon a legkiválóbb szakértők, s egy, két és három csillagos elismerést osztanak ki különféle kategóriákban. Kingaék piztáciás csigája egy csillagot kapott, ami „Delicious” (Remek) minősítésű terméket jelöl. Ez az első alkalom, hogy kelet-európai pékség nyer díjat a rangos gasztroviadalon. „Számunkra nagyon sokat jelent ez az elismerés, az, hogy a brit, az ír vagy épp a francia pékségek termékei mellett a mi kis manufaktúránk alkotása is minősítést kapott, jelezve, hogy világviszonylatban is magas minőségű terméket gyártunk – mondja Kinga és férje, Krisztián. – Maximalisták vagyunk, arra törekszünk, hogy valóban minőségi alapanyagokból alkossunk valami különlegest, folyamatosan ugyanazon a színvonalon. Épp ezért ha valamelyik alapanyag hiánycikk, inkább nem gyártjuk az adott terméket. Ha valami nem százszázalékos, nem adjuk ki a kezünk közül.”

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Tudás & karrier Jövőépítők

Világunk és életünk aktualitásai a Mészáros Alapítvány konferenciáján

A startup, az infláció, a háború, a mesterséges intelligencia és a média mint a személyes brand eszköze állt a Mészáros Alapítvány idei konferenciájának középpontjában. Augusztus 24. és 27. között ismét a balatonalmádi Hunguest Hotel BÁL Resort adott otthont a hetedjére megrendezett szimpóziumnak, amelyen a jelen és a jövő szakemberei találkoztak. Idén is elismert szaktekintélyek és a legjelentősebb stratégiai ágazatok meghatározó szereplői osztották meg tudásukat a Vál-völgyi ösztöndíjas egyetemista és főiskolás fiatalokkal. A vitaindító előadásokat kerekasztal-beszélgetések követték, amelyek a társadalom, a gazdaság, a közélet, a technológia és a média fiataljaink életére és jövőjére is hatással lévő témájában járták körül napjaink aktualitásait, a diákok beszámolóit pedig ezúttal is kiválasztott tehetségeink kutatásairól adtak számot. A konferencián bejelentették: az új tanévtől akár a 150 ezer forintot is elérheti az ösztöndíj összege.

A Mészáros Alapítvány kuratóriumának képviseletében dr. Sisa András nyitotta meg a konferenciát, bemutatva a kuratórium új tagját, a leköszönő Mácsodi Ferencet váltó dr. Tóth Krisztinát. „Köszönet a bizalomért, hogy a kuratórium tagjaként képviselhetem a Mészáros Alapítvány céljait – fogalmazott dr. Tóth Krisztina. – Odakint tombol a kánikula, csábítanak a könnyedebb kikapcsolódást jelentő programok, ti, fiatalok mégis itt vagytok, hiszen foglalkoztatnak benneteket az életeteket befolyásoló társadalmi, gazdasági, kulturális témák. Az elmúlt hét évben összesen 1200 hallgató részesülhetett több mint hétszázmillió forint támogatásban, csak az elmúlt tanévben 169 fiatal támogatott 121 millió forinttal az alapítvány. Azt valljuk, hogy aki a fiatalokat segíti, az a tudást támogatja, s így a jövőt építi. Az elmúlt években nyilvánvalóvá vált, hogy csak azok fognak túlélni, akik képesek gyorsan reagálni a kihívásokra. Ehhez tudás kell.” Az alapítvány kuratóriumának új tagja a Mészáros Csoport munkáját is bemutatta: a Mészáros Csoportnál, amely tíz ágazatban van jelen, harmincezer kiváló szakember nyújtja képességei és tudása legjavát a fejlődés érdekében, s az egyes vállalatok elkötelezettek a társadalmi felelősségvállalásban is, a fiatalok mellett támogatva a családokat és a rászorulókat is.

„Nagyon fontos, hogy Magyarországon működnek olyan vállalatok, amelyek támogatják a fiatalokat, ezek között élen jár a Mészáros Csoport – hangsúlyozta Zsigmond Barna Pál, az Európai Unió Ügyek Minisztériumának parlamenti államtitkára. – Egyedülálló kezdeményezés a Mészáros Lőrinc által létrehozott Mészáros Alapítvány, amely ösztöndíjprogramjával kétségtelenül a jövőbe fektet be. Kiemelt jelentőségű a tehetséggondozás, s a szakmai fogódzók és az anyagi támogatás mellett értékrendi alapok is kellenek. Napjaink kihívásai közepette fontos, hogy a kötelek valóban összekössenek.” Mit jelent magyarnak lenni a változó világban? – tette fel a kérdést az államtitkár, Sajó Sándor soraival válaszolva: „Magyarnak lenni: büszke gyönyörűség!” Majd kifejtette: mindannyiunk felelőssége a szuverenitásunk megőrzése, a magyar érdekek védelme, s a cél, hogy kapcsolatot építsünk ki a meghatározóvá váló szereplőkkel szerte a nagyvilágban,

annak érdekében, hogy a következő száz évben is részei legyünk a kialakuló új politikai és gazdasági világrendnek.

Dr. Pál Emese, a Kárpát-medencei tehetséggondozó műhely, a Mathias Corvinus Collegium szakmai koordinációért felelős vezetője nyitotta meg az előadások sorát. Ezt követően kezdődött meg az eszmecsere az aktualitások tükrében, melynek során a magyar közélet olyan meghatározó alakjai osztották meg gondolataikat a fiatalokkal, mint Katona Bence, a Hiventures kockázati tőkealap-kezelő vezérigazgatója, Suppan Gergely, az MBH vezető elemzője, Gion Nándor védelmi stratégiáért és humánpolitikáért felelős államtitkár, Horváth-Varga János, a Magyar Telekom mesterséges intelligenciáért felelős vezetője vagy éppen Szabó András „Csuti” tartalomkészítő. A kerekasztal-beszélgetések résztvevői az egyes témakörökben a startupokban rejlő lehetőségekről, az inflációról, a háború hazánkra és életünkre gyakorolt hatásáról, az AI, avagy a mesterséges intelligencia jelentőségéről és a ChatGPT térhódításáról, valamint a médiának a személyes brand építésében játszott szerepéről beszéltek.

A Mészáros Csoport piacvezető vállalatainak vezetői mellett ösztöndíjas fiataljaink közül kilenc kiválasztott ugyancsak az előadók között lehetett. A legjobbak elismerésben részesültek. Fülöp Biana az ökológiai gazdálkodás lehetőségeiről, Képiró Ádám az épületenergetika jövőjéről érkezett, Tóth Máté az alternatív gyógyászat kérdéskörét taglalta. Pálincás Máté, aki meglepő gyártási innovációkról számolt be kutatómunkájának összefoglalójában, különdíjat kapott a konferencia záróceremoniáján, amelyen dr. Sisa András bejelentette: a következő tanévtől megemelik az ösztöndíjat. A pályázható támogatás alapösszege az eddigi havi 75 ezer forintról 100 ezer forintra növekszik, ám a legjobban teljesítő hallgatók a korábbi 100 ezer forint helyett immár 150 ezer forintot kaphatnak havonta. Az ösztöndíj elnyerésének feltétele – túl azon, hogy a diákok részt vesznek az alapítvány évente megrendezett konferenciáján – az, hogy fiataljaink prezentációt nyújtanak be a saját tudományterületük egy általuk választott témájában.

Nagy Enikő

Fotó: Kondella Mihály

Világjáró „A hit egyben tart”

Baboss Regő a lisszaboni ifjúsági világtalálkozón

Tizenegy évesen átúsztam a Balatont, tizenhat évesen vízimentő lett, s mindazt, amit az elmúlt strandszezonban a nyári diákmunka során megkeresett, arra fordította, hogy eljuthasson a világ alighanem legkülönlegesebb „fesztiváljára”. Korántsem a Szigetről és az ahhoz hasonló könnyűzenei rendezvények valamelyikéről van szó. A 17 éves Baboss Regő az Ifjúsági Világtalálkozóra, avagy a római katolikus egyház fiatalokat hívogató legnagyobb összejövételére vágyott, ahova a világ minden tájáról érkeznek zarándokok. 2023-ban, a portugál fővárosban mintegy másfél millió keresztény fiatal gyűlt össze, s a több mint ezerháromezres magyar között ott lehetett a mi Regőnk is.

Augusztus 1-jén vette kezdetét Lisszabonban – a nyolcvanas évek közepén Szent II. János Pál pápa által életre hívott – ifjúsági világtalálkozó, immár a 37. a sorban, s a tizedik, amelyet valamely európai nagyvárosban rendeznek meg. Hazánkból több mint ezerháromezres fiatal indult útnak, közülük kétszáz-an a határainkon túlról zarándokoltak el a portugál fővárosba. A felcsúti Baboss Regő, aki az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium, a „Franka” tanulója, a mintegy százlelkes magyar ferences közösség tagjaként osztálytársával együtt vágott bele a zarándoklatba. „Mind a családomnak, mind az iskolámnak köszönhetően fontos részét képezi az életemnek a hit – mondja. – Egy ilyen találkozó, amelyre szerte a világból érkeznek fiatalok, jó alkalmat kínál arra, hogy az ember a hit különféle formáival megismerkedjen. Nagyon hálás vagyok, hogy eljuthattam a lisszaboni ifjúsági világtalálkozóra, mert testközelből láthattam, hogy az egyes nemzetek milyen másként élik meg a hitüket. Ezek a tapasztalások elgondolkodtatók és inspirálóak voltak számomra. Rengeteg fiatallal találkoztam, olyanokkal, akikkel azonosak az értékeink, akiknek a hit ugyanúgy az életük fontos része, mint nekem. Sokakkal életre szóló barátságot kötöttem, túl azon, hogy az istenhitemben is megerősödtem.”

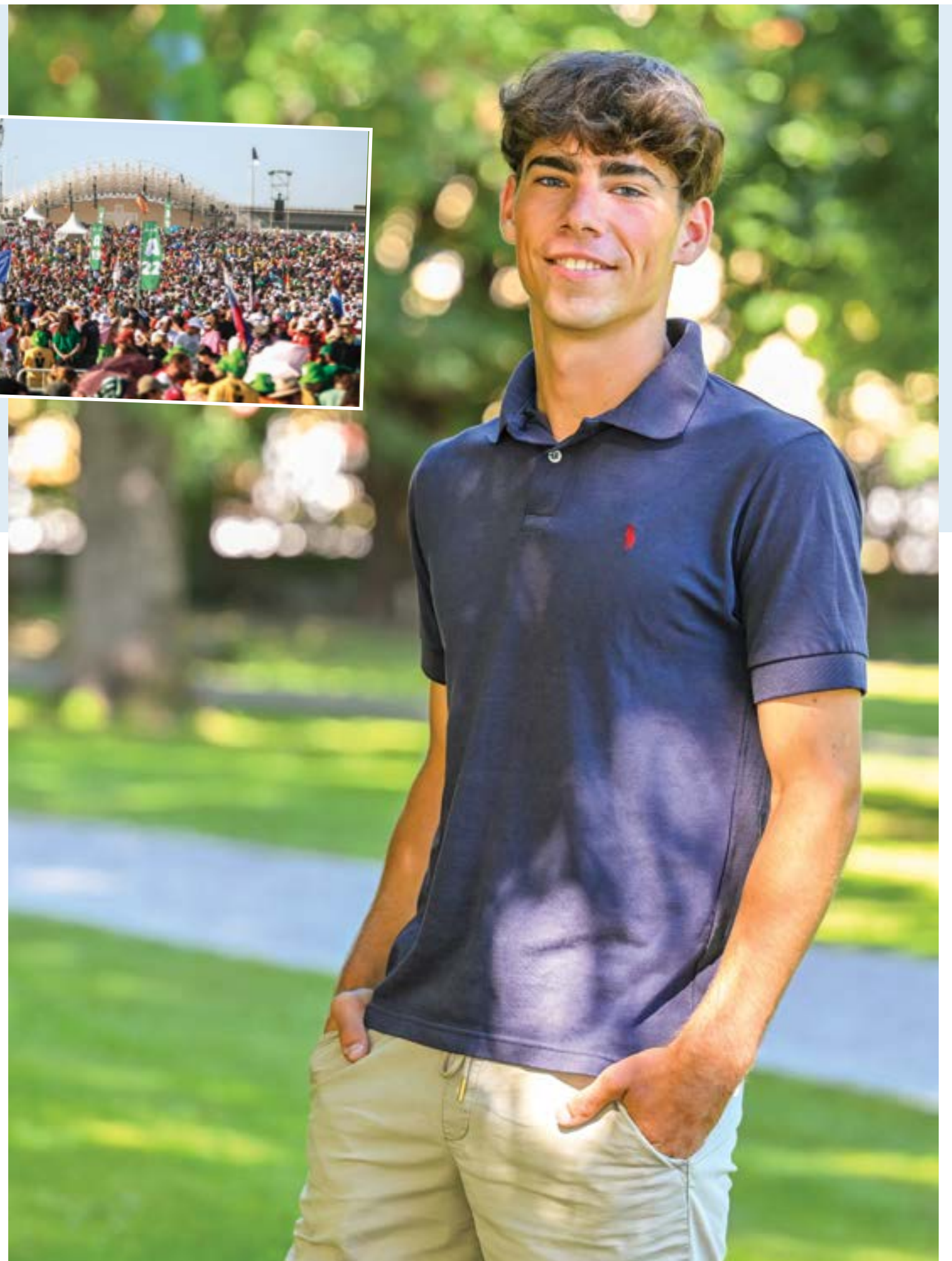
A világegyház legnagyobb ifjúsági fesztiváljára Ferenc pápa is ellátogatott, s lisszaboni apostoli útja során többször szólt az egybesereglett fiatalokhoz. „Az egyik legmeghatározóbb élmény számomra az imavirrasztás volt, amikor is a szabad ég alatt töltöttük az éjszakát, de egyébként is az egyik iskola tornatermében vagy valamelyik osztályteremben a földön aludtunk, ám egy zarándoklatnak vannak ilyen kihívásai, amelyeket én magam próbatételként fogtam fel – meséli Regő. – A másik örök emlékké a magyar zarándokok közös szentmiséje vált. A São Jorge de Arroios-templomban gyűlhettünk össze, ahol arról beszélt a magyar főpásztor, hogy a mi feladatunk, hogy a találkozóról hazatérve továbbadjuk mindazt, amit Krisztus szeretetéből Lisszabonban

megtapasztaltunk. Jó volt látni, hogy ennyien vagyunk mi, magyar keresztény fiatalok. De a szentatyának az augusztus 6-ai zárószentmisén mondott szavai is megmaradtak bennem: »Ti vagytok azok, akik meg akarjátok változtatni a világot. Hát változtassátok meg! Olyanok vagytok, mint földnek az eső. Maga Jézus, aki rátok néz. Ismer titeket, ismeri a szíveteiket. Itt Lisszabonban is rátok néz, és azt mondja: ne féljete!« Ott volt mind a másfél millió zarándok, s erőt adott, hogy mi, magyarok közöttük ünnepelhettünk.”

Alighogy hazatért Lisszabonból, Regő már utazott is tovább, meghozza a franciaországi Taizé községbe, a taizéi ökumenikus közösség „főhadiszállására”, ugyancsak zarándoklatra – ahogyan az ifjúsági világtalálkozóra, úgy erre a lelki gyakorlatra is maga teremtette elő az anyagiakat. „Mindig szerettem a vizet, kiskoromtól kezdve úsztam, majd vízilabdáztam, tizenegy évesen a Balaton-átúszásra is vállalkoztam – meséli. – Olyan diákmunkát szerettem volna találni a nyárra, ami a vízzel kapcsolatos. Így bukkantam rá a vízimentésre. Ahogy betöltöttem a tizenhatot, jelentkeztem, elvégeztem a megfelelő képzést, levizsgáztam, és vízimentő lettem. Nyaranta szerte az országban különféle strandokon dolgoztam. Hála istennek komolyabb esetem nem volt, elvégre egy vízimentő legfőbb feladata, hogy a bajt megelőzze. Ahogy szokták mondani: az a jó vízimentő, aki nem lesz vizes. A munkámmal sikerült annyi pénzt összegyűjtenem, hogy elutazhassak ezekre a keresztény találkozókra. Számomra sokkal többet jelentenek az efféle összejövetelek, mint a fiatalok körében annyira népszerű könnyűzenei fesztiválok – vallja. – Kell, hogy egy fiatalnak legyen hite, mert akkor, ahogy apa mondja, nem tud elkanászosodni. A hit egyben tart, nem enged olyan közösségekbe, ahol elkallódhat az ember. Tartást ad, irányt mutat. Keresztény, hívó közösségbe tartozni jó alapot jelent az élethez.”

Nagy Enikő

Fotó: Fórika Attila, JMJ Lisboa 2023 (Flickr)

Képriport Együtt a falu apraja-nagyja

Bepillantás a 'Csúti vigasságok forgatagába

Kirakodóvásárral és körhintával, főzőversennyel és faluvacsorával, habpartival és tűzszonglőrökkel várta a családokat a 'Csúti vigasságok programsorozata.

Nagyboldogasszony ünnepének közeledtével igazi kavalkád fogadta a Tamássy-Margalit-kúria parkjába látogatókat. A templombúcsú idején idén is a falukemence és szomszédsága adott teret a 'Csúti vigasságoknak, melynek keretében összegyűlt a falu apraja-nagyja. Ezúttal kora délután vette kezdetét a programsorozat. Elsőként az Endresz György Általános Iskola ifjú tehetségei léptek színpadra, majd a Genius Akrobatikus Rock and Roll Club táncosai mutatták meg tudásukat, szatmári vagy épp rábaközi lépéseket hozott el Felcsútra a Füttyölős táncsoport, ízelítőt kaphattunk a Maminbaba nevű, anyukáknak szóló, babákkal együtt végezhető mozgásformából, volt itt Hupikék Show, fellépett a dunaszentmihályi harmonikás, Herczog Ricsi, dalra fakadt Kotricz Betti, fergeteges hangulatot varázsolt a parkba az Elvis-show, hastáncos kápráztatták el közönségüket a Luxurious Dance Show csodaszép táncosnői, nosztalgiára hívott a Dallamok szárnyán című zenei műsor, parázs produkcióval készültek a tűzszonglőrök, s mindenkit megtáncoltatott Peat Jr. Miközben zajlott a hagyományos főzőverseny, a gyerekeket arcfestés, lufihajtogatás vagy épp kézműveskedés szórakoztatta, ám az elevenebbek kipróbálhatták a habpartit, a trambulint, a dartsfocit, a légvárat és a klasszikus búcsús körhintát is, ha épp nem a kirakodóvásár valamely pavilonjánál csodálkoztak rá a megannyi egyedi alkotásra. Napközben került sor az ilyenkor szokásos elismerések átadására – fény derült hát arra, hogy kik lettek „A legszebb konyhakertek” pályázat, a „Felcsút virágos portája” cím és a falunapi főzőverseny idei kitüntetettjei. S a 'Csúti vigasságok népet finom faluvacsora várta.

Nagy Enikő, fotó: Főrika Attila, Szecsődi Péter

A LEGSZEBB KONYHAKERTEK PÁLYÁZAT GYŐZTESEI

- I. helyezettek: Béndek László és felesége, Mária (minikert kategória), Szilágyi Jánosné Erzsébet (normál konyhakert kategória)
 II. helyezettek: Gulyás Józsefné, Rohonczy Józsefné, Vranek József
 III. helyezettek: Bakóné Török Éva, Zábó Lászlóné

A FELCSÚT VIRÁGOS PORTÁJA CÍM NYERTESEI

- I. helyezett: Kelemen Mihályné
 II. helyezett: Bárányos Gábor
 III. helyezett: Zábó Lászlóné

A FŐZŐVERSENY DÍJAZOTTJAI

- I. helyezett: Fodor Ádám-Rada Tünde (Csülök Betyárok)
 II. helyezett: Cserkúti János és csapata (Csúti Csibész Tanya)
 III. helyezett: Kiss Zoltán-Koch Attila (Barátok)

IDŐSEK VILÁGNAPJA ALKALMÁBÓL

2023. OKTÓBER 1- JÉN
 17 ÓRAKOR
 A FALUHÁZBAN

Egy óra múlva itt vagyok
 címmel kabaréműsorral kedveskedünk a felcsúti szépkorúaknak.
 Szeretettel várunk mindenkit az előadásra és az azt követő vacsorára.

Felcsút Községi Önkormányzat

Szereplők: Harsányi Gábor,
 Bednai Natália, Várfi Sándor

Riport Ahol értelme van az életnek

Barangolás a legszebbnek választott felcsúti konyhakertekben

„Vannak az életnek olyan kis, zárt körei, ahol az ember úgy érezheti, hogy értelme van az életének. A kert, ahol elmerül a gyümölcsfák metszésében, a műhely, ahol hamarosan az utolsó alkatrész is beleillik majd az örökmozgóba, a padlásszoba, ahol remekművek születhetnek, a könyvtár, ahol ott zsonganak az emberiség gondolatai” – írja Hankiss Elemér szociológus. Az életnek értelmet adó helyek közül ezúttal a kertbe látogatunk el. Községünk több éve részt vesz már a „Magyarország legszebb konyhakertjei” Magyar Örökség díjas kezdeményezésben, s évről évre egyre többen mutatják meg féltő gonddal megművelt kertjüket a program keretében. Idén két győztest is hirdettünk: míg Béndek László és felesége, Mária a minikert kategóriában, addig Szilágyi Jánosné Erzsébet a hagyományos konyhakert kategóriában érdemelte ki az elsőséget – riportunkban zöldségek, gyümölcsök, fűszernövények között járjuk be a történetüket.

A természet erejével – Béndek László és Mária

Foxi kutyájuk lelkes üdvözlése közepette lépünk be Béndek László és Mária díjnyertes minikertjébe. Elsőként Marika virágosába érkezünk, ahol többek között szeretettel gondozott rózsák fogadnak. A papagájokat, galambokat és gyémánpintyeket rejtő madárházak mellett haladva jutunk aztán el Laci birodalmába, a különlegesebbnél különlegesebb zöldségek és gyümölcsök világába. „Mióta nyugdíjasok vagyunk, gyakran járunk könyvtárba, s a könyvtárosunk, Zsuzsa javasolta, hogy nevezzünk a versenyre – kezdenek bele történetükbe. – Nincs itt semmi különleges, ilyen a kertünk már időtlen idők óta, minek is neveznénk? Gondoltuk. De hogy, hogy nem, mégis jelentkeztünk, s meglepetésünkre nyertünk. Az alcsútdobozi általános iskola egykori pedagógusaiként 1987-ben költöztünk Felcsútra, ekkor kezdtünk el kertet művelni, kizárólag a saját örömünkre.”

Biológia-földrajz szakos tanárról lévén szó Laci a növényekkel való kísérletezés mestere. „A hagyományos ízvilágú zöldségekben-gyümölcsökben gondolkodom, oltok, gyökeretetek, növényeket társítok – mondja, miközben az úgynevezett oszlopfák, barackok, körték, almák között sétálunk, pályaválasztásának kalandos históriáját is elmesélve. – Hoszszú út vezetett számomra Alcsútdobozig és a katedráig. Tízévesen kerültem be a faluból a nagyvárosi panel harmadik emeletére. Ahogy véget ért az iskola, vonatra szálltam, s meg sem álltam a vidéken élő nagymamám otthonáig. A természet szeretete miatt fiatalon erdész szerettem volna lenni, ám a szüleim tanácsára gépészeti szakközépiskolába mentem, géplakatos lettem, s bár soha nem dolgoztam a szakmámban, hasznos gyakorlati tudásra tettem szert. Mivel a bátyám határőrtisztnek állt, elhatároztam, hogy én is ezt a

hivatást választom. Időközben azonban súlyosan megbetegedtem, így fel kellett adnom az álmod, noha a határőrség volt számomra a legnagyobb szerelem. Egy évig Szegeden voltam katona, ott lettem földrajz-biológia szakos tanár. S korántsem fehér lovon, hanem sárga buszon érkeztem az állást kínáló Alcsútdobozra, ahol rögvést megismerkedtem a feleségemmel. Bejött egy lány az iskolai értekezletre, ránéztem, rám nézett, egy év múlva pedig az esküvő is megvolt. Azóta is íródik a közös történetünk.”

Béndek tanár bácsi – ahogy a gyerekek nevezik – negyven-négy alcsúti iskolai év után 2023-ban ment nyugdíjba, s azóta még inkább a kertészkedésnek szenteli az életét. „Számomra

ez jelenti a kikapcsolódást – vallja. – Főként rezisztens fajtákat telepítetek, s ha valami nem válik be, könnyűszerrel cserélem. Míg korábban a tanítás volt a legfontosabb az életemben, most a kert. Ha az ember folyamatosan rendben tartja, nem hanyagolja el, akkor nincs sok munka vele. Azt szoktam mondani, egyszerű gumicsizmás falusi tanító vagyok – s a legjobb az egészben, hogy kimondottan élvezem. Korábban postagalambokat is tartottam, versenyeztem velük, s kutyákat tenyésztettem, többek között mopszot, schnauzert, westit. A kert és a most már csupán hobbiként tartott madarak mellett a horgászat szerepel még a kedvteléseim között. A lényeg, hogy az élővilág közelségében legyen az ember.”

A Béndek házaspár élete néhány évvel ezelőtt változott meg gyökeresen. „Az elmúlt időszakban mind a kettőnk átesett egy súlyos betegségen, amelynek köszönhetően átértékeltünk mindent. Egészen addig a munka volt számunkra az első, csak utána következtek mi magunk – árulja el Marika. – Ám rá kellett jönnünk: ahhoz, hogy akár a családjukban, akár a munkahelyükön helyt tudjunk állni, először magunkkal kell törődnünk. Ha mi magunk rendben vagyunk, akkor minden más is rendben lesz. Hisszük, hogy a természet erejének is köszönhetjük, hogy felépültünk. A gyógyulást követően pedig új időszámítás kezdődött számunkra. Azóta minden napot ajándékként élünk meg, arra törekszünk, hogy mindenben a jót lássuk meg. A három lányunk már kirepült, így sok időt töltünk együtt, s ha csak tehetjük, kirándulunk, de hisszük, hogy meg kell adnunk a másoknak a szabadságot, a teret. A férjem elmegy horgászni, én pedig elmegyek jógázni. Egyikünk sem kérdezi, mikor ér haza a másik. Ugyanakkor, ha szükségünk van a másikra, akkor ott vagyunk egymásnak. Mindenben támogatjuk egymást. Talán ez az életre szóló elköteleződés titka: hogy ne legyen fojtogató a kötelék. Hiszünk abban is, hogy nincsenek véletlenek. Csupán törvényszerűségek. Az, hogy annak idején azon a bizonyos iskolai értekezleten összenéztünk, nagyon is sorsszerű volt...”

A növényeket szeretni kell – Szilágyi Jánosné Erzsébet

Kertmustránk Szilágyi Jánosné Erzsébet konyhakertjében folytatódik. Életerős paradicsomok, paprikák, padlizsánok, dinnyék, uborkák, céklák, kukoricák, szőlőfürtök között vezet az utunk – „művelőjük” mindegyikük történetét tudja. „A kert gyermekkorom óta az életem része – meséli. – Az édesanyám a kertészetben dolgozott, de a nagyszüleim is mezőgazdasággal foglalkoztak. A legendás felcsúti Noll-kertészet szomszédságában nőttem fel, onnan is eltanultam ezt-azt. Mindig szerettem a növényeket, a kerti munkát. Korábban a kereskedelembe dolgoztam, majd közel harminc évig a honvédségnél, néhány éve onnan mentem nyugdíjba, s azóta még több időm marad a kertemre. Szinte reggeltől estig a kerttel foglalkozom, szeret-

nék mindent magam megtermelni a családomnak. Azt vallom, hogy nincs is annál jobb, mint amit az ember maga termeszt. A növényeket szeretni kell, túl azon, hogy érteni is kell hozzájuk, s akkor majd bőségesen meghálálják a gondoskodást.”

„A legszebb konyhakertek” elnevezésű program idei kiemelt témája a komposztálás volt – Erzsike pedig az újrahasznosításban is élen jár. „Ahhoz, hogy a növények teremjenek, a talajnak is megfelelőnek kell lennie – mondja. – Komposztálok, trágyázom, s nem használok semmiféle vegyszert. A kutam friss, tiszta vízzel öntözöm a zöldségeimet. Többnyire egymagam foglalatokodom a kerttel, de nemritkán a családom is besegít. Két gyermekem és négy unokám van, s már a legkisebbik is hozza a kis

kapáját, hogy segédkezzen. Van mit csinálni. Nem unatkozik az ember. Már február végén megkezdődik a kerti munka a borsó, a petrezselyem, a sárgarépa vetésével. A betakarítás egészen szeptember-október végéig tart. Így, nyár végén pedig zajlanak a befőzések. Alma, szilva, őszibarack – befőttek, lekvárok készülnek. Sőt, évről évre szőlőt is rakok el. Szeretem, örömet ad nekem a kert.” Ám Erzsike számára nem csupán a kert teremt teret az alkotómunkára. A legszebb felcsúti konyhakert gazdája téli estén szobája csendjébe vonul vissza, s gobelint varr – keresztszemekbe fogalmazta többek között Leonardo de Vinci Az utolsó vacsora című festményét is.

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Arcvonalás

Minden olyan szép volt

Találkozás Szabó Lajosné Kati nénivel

Az ajtóban áll, és már messziről mosolyogva integet csinos ruhájában egy kedves arcú, kecses, törékeny alkatú asszony. Ő Szabó Lajosné Benkő Katalin, aki az egyik legmeghatározóbb szereplő Felcsút históriás könyvében. A mi Kati nénink lett településünk első óvónője, akinek a vezetésével az ötvenes évek derekán megkezdhetette működését a Kastély Óvoda, s akinek a gondoskodásában megannyi felcsúti kisgyermek cseperedett iskoláskorúvá – mostanra a legtöbben maguk is nagymamák, nagypapák már. Kilencven életéve szinte meg sem látszik Kati néni vonásain, mozdulatain. Takaros kis otthonának maga gondozta, mesébe illő kertjében fogad, majd a nappaliba kísér, helyet foglal karosszékekben, körös-körül a falakon régi fényképek, emlékek lógnak – egy szép és gazdag életút bizonyosságai. Felcsút egykori óvónénijével, községünk díszpolgárával közelgő 90. születésnapja apropóján idéztük fel életének és pályájának legfontosabb pillanatait.

„Hódmezővásárhelyen születtem, Szegeden jártam a képzőbe, a férjem, aki bicskei volt, ott volt katona, ott ismerkedtünk meg – kezd bele történetébe Kati néni. – Úgy kerültem Felcsútra, hogy amikor bementem a járási hivatalba érdeklődni, hol van a környéken üres állás, a többi ajánlott település közül először éppen ide jöttem el, tél volt, hó fedte a falut, s olyannyira megfogott a gyönyörű látvány, hogy egész egyszerűen itt maradtam. Hajdanán nem volt állandó óvoda, csak amolyan napközis tábor, nyaranta a tanítók vigyáztak a gyerekekre, akiknek a szülei főként a földeken dolgoztak. Az én időmben, a pályám kezdetén még csupán egycsoportos volt a felcsúti óvoda, s megesett, hogy a csoportban akár negyven-ötven gyermek is helyet kapott, háromtól hatéves korig mindegyik együtt. Óvónőként egyedül gondoskodtam róluk, segítsé-

gemre a dajka és a szakácsnő volt. Akkor is voltak eleven gyerekek, de talán nem voltak annyira mozgékonyak, mint manapság, így könnyebb dolgom volt. Kidolgoztam a nevelési programot, megvoltak a foglalkozások, mindennapos volt a mese, a vers és a sok-sok beszélgetés a bennünket körülvevő világról.”

Az, hogy óvónő lesz, már rendkívül korán nyilvánvalóvá vált Kati néni és a környezete számára. „Óvodáskoromban skarlátos lettem, kórházba kerültem, s mivel még betegen is rendeztettem a velem együtt bent lévő gyerekeket, azt mondták az ápolók: »Ebből a kislányból óvónő lesz!« – meséli. – Hatan voltunk testvérek, én voltam a harmadik, volt hát kikről gondoskodnom odahaza is.” Kati néni később egy lány, Katalin és egy fiú, Lajos édesanyja lett. Gyermekai felnőve ugyancsak pedagógusok

lettek, mi több, fia – ahogy a gyerekek nevezik, „tanbá” – pályája egészét a felcsúti általános iskolában töltötte. Kati néni számára sem volt több állomás, csak egyetlenegy: a felcsúti óvoda. „Nagyon szerettem a munkámat – vallja –, még ha eleinte nehéz is volt, minden olyan szép volt akkoriban. Idővel két, aztán már három csoport lett, újabb óvónők érkeztek, s az óvoda az ötvenes évek közepén találta meg a helyét az egykori kastélyban. Amikor az első gyermekem megszületett, még az óvoda épületében laktunk. Ám nem tehettem meg, hogy otthon maradok a kislányommal, vigyáznom kellett a felcsúti gyermekekre, így mivel csak egy ajtó választott el bennünket, hol én néztem rá, hol a dajka, amikor pedig már nagybacska lett, ő is csatlakozott az óvoda közösségéhez. Onnantól minden sokkal könnyebb lett.”

Kati néni arra a legbüszkébb, hogy rendkívül jó kapcsolatot ápolt nem csupán a feletteseivel és a kollégáival, de a felcsúti gyermekek szüleivel is. „Rendes emberek vetek körül, akik mindenben a segítségemre voltak, s persze én is azon voltam, hogy mindenben segítsék nekik – mondja. – Megtörtént, hogy délután nem jöttek a szülők a gyerekért, messze volt a földjük, nem merték otthagyni a kukoricát, hazavittem hát a gyermeküket, ott aludt az enyémmel. Az óvodában bevezettem a pizsamáztatást, a szülők pedig ágyneműt varrtak, amelyet kéthetente cseréltünk, így nem utcai ruhában, lópokrócon kellett aludniuk a gyerekeknek. Kezdetben szinte semmi nem volt az óvodában, mindent a szülőkkel együtt szereztünk be. Mindig kitaláltunk valamit. Volt, hogy bált rendeztünk, amelynek a bevételéből az óvodának vásároltunk. Sokat tettünk az óvodáért, azért, hogy a gyerekeknek mindenük meglegyen. Emlékszem, egyszer, amikor ellenőrzésre jött a megyei felügyelő, az egyik kisfiú odaállt elé az ajtóban, s azt mondta: »Megtisztította-e kend a cipőjét? A mi óvodánkban a tisztaságra nagyon kell ám vigyázni!«” – meséli nevetve Kati néni.

„Minden emlék kedves számomra – folytatja. – Gyakran gondolok vissza a régi időkre. A gyerekekkel rengete-

get jártunk kirándulni. Az alcsúti kastélyba minden évben elsétáltunk. Szerettünk a természetben lenni. Arra törekedtem, hogy a gyerekek megkapják mindazt az élményt, tapasztalatot, amelyet egyszerű szülők gyermekeiként otthon nem feltétlenül tudtak megkapni. Szeretek a régi óvodásaimmal találkozni, együtt felemlgetjük, mi volt, hogy volt.” Kati néni egészen a nyugdíjba vonulásáig, a nyolcvanas évek végéig vezette a felcsúti óvodát, s azóta is követi az intézmény sorsát. Korábban évekig állt a felcsúti nyugdíjasklub élén is, annak idején községünk tanácsának tagja volt, a református egyházban pedig presbiter. Korántsem véletlen hát, hogy önkormányzatunk képviselő-testülete 2005-ben díszpolgári címet adományozott neki a helyi közösségben végzett kiemelkedően fontos munkájának elismeréseként. Nyugdíjba vonulása előtt pedig az akkori oktatási miniszter részesítette dicséretben. „Minden olyan szép volt, és mindenre olyan jó visszaemlékezni – mondja Kati néni, aki az idejét mostanság legszívesebben a gyermekeivel, az unokáival és a dédunokájával tölti. – Ha újrakezdhetném, akkor sem csinálnék semmit másképp.”

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Mesesarok

A pók hálójában

Írta: Feketéné Schneider Mária

Szeptember elején már lehet találkozni zöld színű imádkozó sáskákkal, akkor még nem túl nagyok, de a fagyokig bőven jut idejük a növekedésre. Azt mindenestre jó tudni, hogy védett rovarról van szó, amely korábban az év rovара kitüntető címet is elnyerte. Rafinált életmódja és jellegzetes figyelő, zsákmányra várakozó testtartása igen különlegessé teszi. Hat-hét centiméter hosszú teste megnyúlt. Mozgékony feje háromszög alakú, és a háromszög két csúcsán ülnek a szemei, a harmadik csúcsán pedig az igen erős szájszerve található. Elülső lába fogóláb, félelmetes fegyver a prédára nézve – írja róla a szaklap. Nahát, eddig minden évben találtam egy-egy példányt, amelyet megpróbáltam marasztalni több-kevesebb sikerrel. Tartása nem bonyolult, csak egy virágláda szükséges, méghozzá tele nyíló virággal. Mi általában muskátlit ültetünk, de ha mézecskevirágot is teszünk közé, akkor biztosan nem szöki meg a sáskánk. A titok az, hogy a mézecskevirág különösen erős, jó illatú, vonzza a rovarokat, így a sáskánknak igazán könnyű a vadászat, csak fogólábait kell kinyújtania a megfelelő pillanatban, és hopp, hirtelen mozdulattal már el is kapta figyelmetlen áldozatát. Zsákmányát, legyen az légy, bogár vagy akár muslica, haladéktalanul elkezd fogyasztani. Zöld színe miatt lehetetlen észrevenni, mozdulatlanra dermedve várja áldozatát, ráadásul lesből támad. Félelmetes ragadozó.

Idén furcsa dolog történt velem. Fehér színű imádkozó sáskát találtam, amint mérgesen mászott a fűnyíró elől menekülve. „Hát én még ilyet nem láttam! – csodálkoztam el a sáska színén. – Meg kell fognom!” Azonnal cselekedtem is. Elkaptam a rovar, és futottam vele a virágládához, hogy rátegyem a muskátlira. A mozgásán látszott, hogy ideges, nem tetszett neki a költözködés. Gyorsan még egy legyet is fogtam neki, hogy maradásra bírjam. Másnap reggel korán keltem, és az első dolgom volt, hogy megnézzem, megvan-e a sáskám. Megvolt. Ott lapult az egyik levél alatt. Könnyű volt észrevenni a fehér színe miatt. Örültem, hogy velünk maradt. Látszott rajta, hogy mostanra igazán jól érzi magát. Napközben

előbújt a rejtekéből, és a kellemes őszi napsütésben sütkérezett. Másnap újból kerestem, de nem találtam meg. „Lehet, hogy mégsem tetszett neki a hely, és itthagyt bennünket” – gondoltam. Átvizsgáltam a láda környékét is, hátha csak elbújt. Akkor vettem észre a korlát sarkában a nagy pókhálót, amelyet az éjjel szőhetett a gazdája – ebben a hálóban akadt fent az én fehér sáskám. A pók elkapta a félelmetes rovaromat. Már nem mozgott. Az egyik szárnya ki volt tekeredve, amint hosszú vékony teste élettelenül csüngött fejjel lefelé a pók hálójában. A pók végzett vele. Sajnáltam, hogy ilyen hamar véget ért az élete, szívesen figyeltem volna, hogyan vadászik. „Majd szerzek másikat” – gondoltam.

A következő nap arra lettem figyelmes, hogy egy fehér sáska jött velem szemben az udvaron, az egyik szárnya feltűnően sérült volt. Azonnal megismertem. „Ez az én sáskám! Hát mégsem végzett vele a pók! Ki tudott szabadulni a hálójából?” – örvendeztem. Akkor jutott az eszembe, hogy de hisz a szaklap azt is írta, hogy ha megtámadják, fenyegető testtartást vesz fel, és fogólábainak gyors mozdulatával támad, akár kisebb gyíkokra is. „Ez az! Ha még a gyíkoktól sem fél, akkor egy póktól miért félne? Biztosan megtámadta a pókot is” – gondoltam. „A sáskámat nem olyan fából faragták, hogy egyszerűen csak hagyta volna magát behálózni. A lényeg, hogy megvan, igaz, a szárnya sérült, repülni már nem tud” – állapítottam meg. Óvatosan megfogtam, és visszahelyeztem a virágláda muskátlijára. Rögtön be is húzódott az egyik szétterülő virág alá – eléggé feltűnő volt a piros virág alatt a fehér sáska. Térültem-fordultam, láttam, hogy már elhelyezkedett. Mozdulatlan volt. Lesben állt. Vadászott. Éhes lehetett. Kitaláltam, hogy besegítek hát neki.

Gyorsan fogtam egy legyet, odatettem a lábához. Háromszögletű feje megmozdult. Észrevette az áldozatot. Nagy szemeivel a legyet figyelte, majd két fogólábával villámgyorsan megragadta a prédát. Nem volt menekvés. „Megvolt az ebédje, jól lakott, most már biztosan velünk marad. Kár, hogy a szár-

Fotó: pexels.com

nya maradandó sérülést szenvedett a pók hálójában. Biztosan nem tud már repülni” – állapítottam meg. Így is volt. A fehér imádkozó sáska nálunk maradt, néha segítettem neki a vadászatban is. A kapcsolat tartósnak bizonyult. Így teltek-múltak a napok, míg az a furcsa csütörtök el nem érkezett. Egész nap meleg volt, aztán estefelé néma csönd ült meg a tájat. A madarak is elhallgattak, még egy árva szúnyog sem zümmögött. Az égen itt-ott megjelent egy felhő, majd egyre több, s a színük sötétkékre váltott. Fölöttünk gomolyogtak. Besötétedett. Egyszer csak megdördült az ég. Eleredt az eső. Kinnéztem az ablakon, villámok cikáztak az égen, és folyamatosan dörgött. A szél is fújt, egyre jobban

feltámadt, majd viharossá erősödött. A dörgések pedig egyre hangosabbak lettek. Az egyik villám a közelben csapott le. Iszonyatos hangja volt. Szakadt az eső, miközben dühöngött a szél. De szerencsére az egész nem tartott sokáig. Gyorsan elcsendesült a vihar. Másnap reggel újból kisütött a nap, mintha éjjel semmi nem történt volna. A sáskámat kerestem a virágládában, de nem találtam sehol. „Biztosan elfújta az éjjeli viharos szél” – gondoltam. Nem volt mit tenni, bele kellett nyugodnom, hogy eltűnt a rovarom. Ám még aznap délután érdekes dolog történt, nem is hittem a szememnek: egy fehér sáska mászott mérgesen az egyik fűcsomón, a szárnya feltűnően sérült volt...

Konyha Dinnyeleves és gratin

Az Endresz György Általános Iskola konyhájának rovata

Nehéz eligazodni a mai világban, hogy kire hallgassunk. Örülök, hogy az életben van fix pont. Ám ahány ember, annyiféle vélemény – akár az étkezéssel kapcsolatban is. Annyira határozottan tudják mondani: csak húst egyél, került a lisztet, mellőzd a tejtermékeket! Van, aki arra esküszik, hogy nem szabad borsót enni, s van, aki szerint nagyon egészséges a borsó. Mégis hogyan ismerje ki magát az ember a különféle álláspontok között? Inkább főzzünk egy finomat...

Sárgadinnye- és sárgabarackleves

Főzés nélkül készülő levest ajánlok, amely néhány perc alatt frissen tálalható. A megtisztított illatos sárgadinnyét apró kockákra daraboljuk, s magozás után a barackot is hasonló darabokra vágjuk. Natúr joghurtot teszünk rá, simára turmixoljuk. A végén tejjel olyan állagúra hígítjuk, amilyenre szeretnénk. Friss menta- vagy citromfűlevéllel tálaljuk.

Gratin burgonya

Ez a könnyű, de finom étel akár önállóan is teljes értékű vacsora, de köretként például roston sült szelet mellé is ajánlható. A megtisztított burgonyát vékony, 2-3 milliméteres szeletekre vágjuk, de géppel is szeletelhetjük. Vajjal kikent sütőtálba szépen lefektetjük a szeleteket. Ha van rá időnk, akkor pikkelyszerűen helyezük el őket, több emelet magasan. Sózzuk, borsozzuk, akár fokhagymával is ízesíthetjük. Ezután tejszínnel leöntjük, úgy, hogy mindenhol ellepje, és lehetőleg közé is folyjon. Kevés tejjel is kiegészíthetjük. Ezután 180 fokban sütjük mintegy 40 perc alatt készre sütjük. Ha a teteje hamar kezd barnulni, akkor csökkentjük a hőmérsékletet. A tejszín helyett akár besamel mártást is készíthetünk, olvasztott vajon hevített lisztet tejjel kikeverve sóval, fehér borssal és őrölt szerecsendióval ízesítve. Ezt önthetjük a burgonyára a tejszín helyett. Lényegesen olcsóbb ez a verzió, és ha jól csináljuk, krémesebb végeredményt kaphatunk.

Nagy László

Fotó: cooking.nytimes.com, spendwithpennies.com

Kert Ezer a munka

A Kertészeti Áruháza rovata

Fotó: angi.com

A kertész számára a szeptember kimondottan sok feladatot ad. Lassan megérkezik az ősz, a gondolataink már a telettetésnél is járnak, de a növényeink még a legjobb formájukban pompáznak – ezer a munka a kertben.

A szeptember az iskolakezdés hónapja, s egyben a következő évi hagymás virágaink telepítésének ideje is, elkezdhetjük hát kialakítani a megtervezett hagymáskertünket. A tulipánokat és a nárciszokat sorban dugványozzuk, a krókuszokat pedig lehetőség szerint csoportokban. A hagymákat jól előkészített szerves trágyával dúsított talajba helyezzük, és ügyeljünk, hogy a 7-10 centiméteres mélységet betartsuk. A kijuttatást időjárás függvényében október közepéig elvégezhetjük a hagymásnak megfelelően. Ügyeljünk a jó belocsolásra, mert fontos az átnedvesedett talaj az eredéshez. Jó megoldás, ha ősszel falevéllel takarunk egészen a tél végéig.

A füves területünkön folytassuk a fenntartást, így késő őszig szép állapotban tarthatjuk a gyept. Az éves utolsó tápanyagszórászt végezzük el, lehetőleg nitrogénszegény granulátummal. A szakboltokban a szükséges tápanyag, amely előre kevert komplex tartalommal bír, beszerezhe-

tő. Minden esetben találni a kiszórandó tápanyagon egy jelzést, hogyan kell az évszakoknak megfelelően alkalmazni.

A bogys gyümölcsök esetében ideális időszak az ősz a kitelepítésre. Félárnyékos, lehetőleg szélvédett helyet keressünk. Egymástól kellő távolságra telepítsünk, ha helyünk van, szép, kordonos mini gyümölcsöst is létrehozhatunk, így koncentrált helyre telepíthetünk málnát, ribizlit, egrest. Helyszűke esetén akár a virágágyásba is ültethetünk törzsos ribizlit vagy egrest. Fontos, hogy jól előkészített, tápanyagban gazdag talajban telepítsünk, hogy a növény kellő erőben teljen.

Kerítsünk sort a gyümölcsfáink karbantartására és a szükséges metszésekre. Az őszi metszés csak formaalakító, lehetőség szerint óvatosan dolgozzunk, és mindig használjunk sebkezelő gél.

Az ősz a gyümölcsfák telepítésének is a legideálisabb időszaka. Gondosan tervezzük meg, mit és hová ültetünk. Nézzük meg a beültetendő fák helyét és a későbbi növekedési méretét, ez alapján döntünk. Ma már korszerű gyümölcsfák közül választhatunk méret és terméshozam szerint. A fa formáját is meghatározhatjuk, hiszen majdnem minden fajtaiban létezik oszlopos is, mely kisebb helyet foglal.

Kertészeti Áruháza az tapasztaljuk, hogy egyre többen választják a dísfák helyett a gyümölcsfákat – reméljük, hogy az efféle ültetési kedv idővel visszahozza a falusi gyümölcsös porták képét.

Harangszó

Nagyboldogasszony ünnepé Felcsúton

Katolikus gondolatok

Kép: thefaithexplained.com

Augusztus 15-e a felcsúti Nagyboldogasszony-templom születésnapja. Ezért van ezen a napon a búcsú, és a búcsú inspirálta falunap is mindig az ehhez az időponthoz közeli hétvégére kerül. De felmerül a kérdés, hogy mit is ünnepel a római katolikus egyház ezen a napon? S miért ez az ünnep az egyházi év 15 (!) Mária-ünnepé közül a legfőbb?

A katolikus tanítás szerint Nagyboldogasszony napján azt ünnepeljük, hogy Mária nem halt meg, hanem csak elszenderedett, majd rögtön felvételtestül és lelkestül a mennybe. Ennek az ünnepnek a legrégebbi elnevezése: dormitio (elalvás) vagy pausatio (elpihenés), azaz Mária elszenderülésének, megpihenésének a napja. Szűz Mária mennybemenetelének dogmáját 1950-ben XII. Piusz pápa hirdette ki, eszerint Jézus anyja a földi létből testben és lélekben egyenesen a mennyi boldogságba jutott. Ez volt a Római Katolikus Egyház legutolsó dogmája, vagyis tovább nem vitatható állítása.

A felcsúti búcsún idén a megszokottnál jóval többen jöttünk össze ünnepelni. Templomunk évek óta nem volt ennyire tele, és mi, a házigazdák sem gondoltuk volna,

hogy Burbela Gergely plébánosunk kezdeményezésére elfogadják a hívek meghívásunkat Alcsútdobozról, Bicskéről, Csabdíból, Óbarokról, Szárligetéről és Vasztélyból is. Az ünnepi program az oltáriszentség ünneplésével kezdődött, miközben gyónási lehetőséget biztosítottak a vendégyaták. Az ünnepi szentmisét Szlama Ákos idén szentelt csákvári plébános celebrálta, majd újmisést áldással zárta. Prédikációjában többek között buzdított bennünket a Mária-tiszteletre és a Szűz Máriában való bizalom gyakorlására, hiszen – ahogy fogalmazott – Mária már akkor észreveszi szükségünket, amikor mi azt még csak nem is gondoljuk. Mária mindig fiára irányítja figyelmünket, és kéri, hogy tegyünk meg mindent, amit csak mond.

A búcsú szakrális része után minden ünneplő megtalálhatta az őt leginkább mulattató építő programot a Faluházban és a templom kertjében. Volt ott íjászat, sakk, kézműveskedés, sorverseny, vízbombacsata, asztalitenisz, társasjáték és mind között talán a legfontosabb: beszélgetés egymással...

Baboss Botond katolikus lelkipásztori kisegítő

Tisztesség

Református gondolatok

„Csúnya világot élünk” – fogalmazunk meg naiv keresztyéniséggel érzéseinket, amikor mindennapjainkban mérhetetlen tisztességtelenséggel és becstelenséggel találkozunk. A tisztességtelenség pókhálószerűen köti gúzsba mindennapjainkat, s annak nagy pókhálójában mi is hajlamosak vagyunk szövögetni a saját érzéseink, indulataink és vágyaink, de még inkább érdekeink pókhálóját. Pedig a tisztesség, aminek a mindennapokban hiányát érezzük, mégiscsak Krisztus-követésből fakadó, sőt a keresztyéneken számon is kérhető erkölcsi norma. „Gondunk van a tisztességre, nemcsak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is!” (II. Korinthus 8:21) – hirdeti és vallja Pál apostol. Mit üzen ez a gondolat?

Egyfelől az ige tágabb kontextusában a sorok között olvasva fény derül a tisztesség területeire. Pál a korinthusi keresztyéneknek írja ezt a levelet, akik pogány közegben élve hihetetlenül veszélyeztetettek voltak, s a tisztesség és tisztességtelenség mezsgyéjén lavíroztak mindennapjaikban. Három területen mindenképp: a pénz, a hatalom és a magánéleti erkölcs terén. Mint mi. Az apostol látja a korrumpálhatóság lehetőségét. Ettől óvja az egykorikat. És minket is. Mert ez az egyik nagy terület, ahol a Sátán kiveti hálóját. Mert az élet szennyes volta a pénztárcák felől indul. A másik terület a magánéleti erkölcs területe. Az itt található „tisztesség” kifejezés fordítható „az erkölcsileg helyes” kifejezéssel is. Hiszen nem minden helyes az Isten szerint a magánélet terén, még ha a világ „mindent szabadnak” tart is. Harmadszor ott van

a hatalom területe is. A mások fölé kerülés lehetőségének az édes kísértése örök emberi kísértés.

De azokról is szó van itt az igében, akik a mi tisztességünket mintegy „közönségekppen” figyelik. Kik előtt folyik az életünk? Nyilván életünk legmélyebb ismerője az Úristen. Legyen gondunk a tisztességre! Mert Ő a vesék és szívek vizsgálója. Semmi nem marad előtte rejtve életünkben a tisztesség dolgában. Meg aztán ott vannak a kívülállók. Akik ácsingózva várnak tisztességtelen viselkedésünkre az élet bármely területén, hogy elmondhassák: „Lám-lám, te is!” Vagy a másik oldalon ott vannak azok a kívülállók, akik spirituális akédiába (görög: közöny, csömör, de egyúttal nyugtalanság) süllyedve pont a keresztyénektől várnának valami szépet, jót és igazat. Summásan: tisztességeset. Nem véletlenül int Pál a tisztességre. Hiszen az első keresztyén egyházak nem azért tettek szert újabb és újabb tagokra, mert jól érveltek és prédikáltak, hanem azért, mert bennük és tagjaikban az emberek valami többet, valami erkölcsileg szépet és jót láttak. S azt a valamit akarták! Sőt, a „páholyban” tisztességünket figyelgetve ott van legbelsőbb énünk is. Nevezzük pszichének, melynek a tisztességtelen döntések, utak, tettek miatti önmagával való meg hasonlása feloldhatatlan személyiségzavarokhoz vezet.

Ugyanakkor az igében benne van a tisztesség megőrzésének a módja is. Gondotok legyen a tisztességre! – kér, figyelmeztet, int, kiált az apostol más helyütt is. Az eredeti szöveg szerint ez olyasmit jelent, hogy gon-

dolkodjatok a tisztességről, vigyázatosak és elővigyázatosak legyetek a mindennapokban, jól fontoljátok meg a döntéseiteket. A latin Biblia (Vulgata) ezt a szakaszt olyan formában fordítja, mely alapján így lehetne az üzenetet visszaadni: legyen gondotok az Isten akarata szerinti megfelelőre. Mert tisztességünk nem belülről fakadhat. Hanem kizárólag abból, hogy van egy abszolút mértéke és normája annak, ami jó és tisztességes. Nem relativizálható a tisztesség. Mert annak egy, illetve két mértéke van: Isten törvénye és Lelkének vezetése.

Végül az ige tágabb összefüggérendszerét figyelgetve a tisztesség következményeiről is kell szólni. A tisztesség egyik nagyszerű következménye az ember életében a szabadság. Negatívan is meg lehet fogalmazni: a tisztességtelen ember rab. Érthetőbben fogalmazva: zsarolható, kihasználható, azaz nem szabad. A tisztességnek pedig óriási jutalma a szabadság. A lélek, a szellem, a döntések belső szabadsága. S még valami: a tisztesség az élet és a jövő garanciája. Joggal mondja Platon, hogy „ne aranyat hagyj a gyermekeidre, hanem tisztességet”. Mert a tisztesség hosszú távon magában hordozza az életet, a jövő lehetőségét, míg a tisztességtelenség elemészt egyéneket és közösségeket egyaránt.

Oscar Wilde írja: „Akinak nyerő kártyái vannak, az tisztességesen játszik.” Nyerő lapjaink vannak. 66 bibliai könyv megannyi lapja. S azok a lapok egytől egyig afelé az egy győztes kereszt felé mutatnak.

dr. Hős Csaba református lelkipásztor

Tudta-e, hogy...

„IV. Béla királyunk 1264-ben alapította környékünkön a sz. Eustachrol címzett chuti premontrei prépostságot és annak javadalmazására Alcsúth és a szomszédos Acsa helységeket és Felcsúth pusztát adományozta. E premontrei monostor mintegy két évszázad múlva elpusztult, s így Corvin Mátyás királyunk a pápa engedélyével 1475-ben az idegen eredetű premontreiek helyébe az egyetlen magyar szerzetesrendet, a pálosokat telepítette le. Ők bírták a vidéket a török-dúlásig, mikor ismét elűzve csak I. Lipót király alatt lettek visszahelyezve a pálosok, oly formán, hogy Alcsúth, Acsa, Kajászó-Szt.-Péter helységek a Felcsúth pusztával együtt a pesti pálos kolostornak ünnepélyesen átadták. Nem sokáig örvendhetett a magyar vérből született, hazánk nemes sarjaiból álló szerzet háborítatlan birtoklásának, amennyiben II. József császár által a többi szerzetek sorsában osztozva eltöröltetett s birtokai a vallásalaphoz csatoltattak.” (Katholikus Hetilap, 1881)

Felcsúton a Római Katolikus Plébániát 1788-ban alapították, első plébánosa Fehérváry Jakab karmelita atya volt. Az 1840-ben elkészült templomunkat Nagyboldogasszony tiszteletére szentelték fel, akinek ünnepe augusztus 15-e, amely templomunk és egyben falunk búcsúja. Az oltárkép, melyet Dorfmeister István festőművész készített, Mária mennybevételét ábrázolja.

Noll Zoltán

Mozaik

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester augusztus hónap legalább hetven esztendőit megélt születésnaposait is köszöntötte.

Györgyi István a 72., Marácz Józsefné Mária a 74., Ilyés Erzsébet a 78., Szabó László Antal a 77., Rimele Tamás a 73., Dobos Erzsébet a 70., Ifju Attiláné Mária a 72., Horváth Ferencné Zsuzsanna a 83., Varga Jánosné Julianna a 83., Szecsődi László a 72., Hontvári István 78., Füzes Józsefné Erzsébet a 87., Rudrich János a 73., Baloghné Kőhalmi Emília a 82., Kiss Jánosné Rozália a 73., Karvázy Gyula Dezsőné Erzsébet a 85., Vajda Józsefné Katalin a 72. születésnapját ünnepelte.

Isten hozta!

Bőséges gyermekáldással robbant be a nyár Felcsúton.

Flier Noémi – Flier Klaudia és Flier Tamás kislánya – július 3-án,

Lengyel Ábel – Lengyel-Hartyáni Lilla és Lengyel Balázs kislánya – július 6-án,

Kádár Panni Kincső – Szabó Ildikó és Kádár Gábor kislánya – július 11-én,

Blumberger Zsófia – Blumberger Regina és Blumberger Zoltán kislánya – július 11-én,

Körmendi Bálint – Körmendi Zsófia és Körmendi Ádám kislánya – július 21-én,

Tolnai Melani – Tolnainé Szigeti Kitti és Tolnai János kislánya – július 29-én jött világra.

Hirdetésméreteket

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó

**GONDOS
TÜZÉP**
Alcsútdoboz,
Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is
felvesszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750

**Műszaki kereskedés
nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél**

A környék legnagyobb
raktárkészletével
várjuk kedves
vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLCYE PÉKSÉG
ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:

• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát
és édes almalét
egy helyről a termelőtől,
Felcsút Szűnyogpusztán
a tojóházban!

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

FELEJTHETETLEN ÉLMÉNYEK
ÉS CSODÁS ÍZEK VÁRNAK
A TÓ ÉTTEREM ÉS
ÉLMÉNYKÖZPONTBAN!

NYITÁS: 2023. SZEPTEMBER 1.
VÁRUNK SZERETETTEL!

CÍMÜNK: 8086 FELCSÚT, FŐ UTCA 4/A
ASZTALFOGLALÁS: +36 30 4862385
WWW.TOETTEREMHU

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és
erősáram tervezése, kivitelezése

Konferenciák, rendezvények,
lakodalmak kiváló helyszíne,
a festői Alcsúti
Arborétum mellett.
Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás: Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás: Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák: Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Orvosi rendelő, Faluház: Fő u. 137., tel.: 30/876-8145

Hétfő és szerda: 12.00–15.00,

kedd és csütörtök: 9.00–12.00,

péntek: 8.00–12.00

Gyógyszertár, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Az orvosi rendelő rendelési idejében tart nyitva.

Fogászat, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/668-224 (dr. Hargitai László)

Szerdán 11 és 16 óra között (előjegyzés alapján)

Gyermekorvos, Tamássy-Margalit-kúria:

Fő u. 68., tel.: 20/395-5555 (dr. Varga László)

Kedd: bejelentkezés 12 és 15 óra között,

rendelés 13 és 15 óra között

Csütörtök: bejelentkezés 13 és 15 óra között,

rendelés 14 és 16 óra között

Orvosi ügyelet: Az orvosi ügyeket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 70/370-3104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétvégét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517 (Makai Kinga védőnő)

Tanácsadás szerdánként 9 és 13 óra között

(előzetes bejelentkezés minden esetben szükséges)

Faluház: Tel.: 22/594-368, Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Posta: Fő utca 73., tel.: 22/594-049

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig

Könyvtár: Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Körzeti megbízott: Fő u. 191., tel.: 20/526-8664 (Gáfor János)

Esély Gyermekjóléti Alapítvány: Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Fotó: Fórika Attila

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 800 példányban.

Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu,

Kéziratleadás: 20/336-2680; **hirlap@felcsut.hu**, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu